

מסכת ביכורים פרק ב, משנה א-ב

מערש שני	ביכורים	תרומה
ה תרומה: אוכלן בכל מקום	הבאת מקום	מ מ אכלן בטומאה חייב מיתה מעשר: לוקה
ד תרומה: אין וידוי	וידוי	ח אכלן בשוגג מוסיף חומש מעשר: חומש רק בפודה
ס תרומה: מותר לאונן	אסור לאונן (ר"ש מתיר בביכורים)	ז אסור לזרים מעשר: מותר לזרים
ב תרומה: פטור מביעור	חייבין בביעור (ר"ש פוטר בביכורים)	נכסי כהן מעשר: ממון גבוה-כר"מ
		עולים באחד ומאה מעשר: בטל ברוב
		רחיצת ידים מעשר: ה"ז מגסי הרוח
		הערב שמש מעשר: מותר טבול יום
ט תרומה: מותר להנות מהביעור	אסור לבער מהן בטומאה	ערל אסור מעשר: ערל מותר
	אכלן בטומאת עצמן לוקה תרומה: רק עשה	נוהגין בשאר שני שבוע מעשר: רק בשנה ג' וו'
		אין להן פדיון מעשר: נפדה-וצרת הכסף

מחפ"ז – הד"ס ט"ב – פנקעכ"ס פיגול – נותר – קרבן – מעילה – כרת – אסור לאונן

ערל במעשר שני

(עג.) רב ששת: אסור. ראייתו ממשנה במסכת ביכורים שאינו מונה ערל. ראייתו נדחתה דתני ושייר. ת"ש מברייטא: נשתיירו בו ציצין וכו' ולא במעשר. נדחתה: דהיינו מעשר ראשון כר"מ. (עד.) ת"ש מברייטא: "שני מעשרות". נדחתה: דהיינו מעשר בהמה ומעשר ראשון כר"מ. ת"ש מברייטא: אונן אסור בתרומה וכו'. נדחתה: רבי עקיבא היא דמרבי ליה לערל כטמא. רב יצחק: אסור. גזירה שוה "ממנו-ממנו" מפסח.

תלתא "ממנו" כתיבי בפסח ותלתא "ממנו" כתיבי במעשר:

אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על פרעיו ועל קרבו: ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו. (שמות יב, ט-י)	לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול ה' אלקי עשיתי ככל אשר צויתני: (דברים כו, יד)
<ul style="list-style-type: none"> • חד לגופיה • חד לגזירה שוה • וחד או אטו נותר • או אטו בוקר שני 	<ul style="list-style-type: none"> • חד לגופיה • חד לדר' אבהו א"ר יוחנן (מותר להנות בביעורו) • או לגזירה שוה (למ"ד צריך מופנה משני צדדין) • חד לסיכה שמותרת

מעשר: נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים: (ויקרא כב, ו) תרומה: ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: (ויקרא כב, ז) קודש: ואם לא תמצא ידה די שיה ולקחה שתי תרים וגו' וכפר עליה הפכה וטהרה: (ויקרא יב, ח)

יולדת ושלשים יום ושלשת ימים וגו' ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: (ויקרא יב, ד) יולדת ואם לא תמצא ידה די שיה ולקחה שתי תרים וגו' וכפר עליה הפכה וטהרה: (ויקרא יב, ח)

תרומה • איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר: (ויקרא כב, ד) תרומה כי אם רחץ בשרו במים: ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: (ויקרא כב, ו-ז) תרומה ושלשים יום ושלשת ימים וגו' ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: (ויקרא יב, ד)

קודש • איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר: (ויקרא כב, ד) קודש ואם לא תמצא ידה די שיה ולקחה שתי תרים וגו' וכפר עליה הפכה וטהרה: (ויקרא יב, ח)

• לתנא דבי ר' ישמעאל הפסוק מירי בתרומה ובטמאים שאינם צריכים קרבן. "ועד אשר יטהר" היינו טבילה. ולתנא דפליג עליו הפסוק מירי בקודש ובטמאים שכן צריכים קרבן. "ועד אשר יטהר" היינו הקרבת הקרבן.

